

РОЗДІЛ 10

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЛОЛОГІЇ

УДК 811.111'272'42:821.111.02

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.40.2.40>

КОГНІТИВНО-ПОЕТОЛОГІЧНИЙ ТА СЕМІОТИЧНИЙ АНАЛІЗ КАТЕГОРІЙ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

COGNITIVE-POETIC AND SEMIOTIC ANALYSIS OF LITERARY TEXT CATEGORIES

Галуцьких І.А.

*orcid.org/0000-0003-4263-942X**доктор філологічних наук, доцент**професор кафедри англійської філології та лінгводидактики**Запорізького національного університету*

Статтю присвячено обґрунтуванню застосування одного з найновітніших методів аналізу художнього тексту – когнітивно-поетологічного і когнітивно-семіотичного – серед наукових дослідницьких методів лінгвістичного вивчення художньої семантики і, водночас, прийомів активного навчання інтерпретації художнього тексту, і іншомовного, зокрема, студентів мовних спеціальностей вищого навчального закладу. Акцент ставиться на дослідницький складовий, яка може залучатись до інтерпретації художнього тексту, для чого пропонуємо трактувати художній текст як такий, що актуалізує певну лінгвопоетологічну категорію, яка набуває складний і багатоаспектний характер маніфестації на рівних рівнях текстової структури та концептуальному плані текстової семантики. Серед таких категорій можуть бути категорія тілесності, парадоксальності, інтермедіальності тощо, які носить, до певної міри, універсальний характер, проявляючись в художньому тексті, але отримуючи специфічне відбиття і переломлення в кожному з обраних для аналізу текстів.

Метод когнітивно-поетологічного і семіотичного аналізу розглядається на прикладі категорії тілесності, і може розповсюджуватись на вивчення складних текстових категорій, що дає можливість досліджувати тексти наскрізно, виводячи тенденції, притаманні для окремого тексту, індивідуального стилю автора, історико-літературної епохи тощо.

Ілюструємо тут дослідження лінгвальних виявів тілесності прикладами художніх текстів англійського модернізму й постмодернізму, що передбачає розгляд художньої тілесності як лінгвопоетологічної категорії, реалізованої за допомогою різномірних мовних засобів в тканині художнього тексту, що здійснюється в руслі когнітивно-семіотичного підходу.

Ключові слова: текстова категорія, інтерпретація тексту, когнітивно-поетологічний аналіз, когнітивна семіотика, конструкт, код, наративний.

The article focuses on justification of the application of one of the newest methods of analyzing a literary text – cognitive-poetological and cognitive-semiotic – among the scientific research methods of linguistic study of artistic semantics and, at the same time, methods of active learning of the interpretation of a literary text, and a foreign language, in particular, of students of language specialties of a higher educational institution. The focus is made on the research component, which can be involved in the interpretation of a literary text, for which we propose to interpret the literary text as one that actualizes a certain linguopoetological category, which acquires a complex and multifaceted nature of manifestation at equal levels of text structure and the conceptual plan of text semantics. Among such categories may be the category of corporeality, paradoxicality, intermediality, etc., which is, to a certain extent, universal in nature, manifesting itself in a literary text, but receiving a specific reflection and refraction in each of the texts selected for analysis.

The method of cognitive-poetological and semiotic analysis is considered on the example of the category of corporeality, and can be extended to the study of complex text categories, which makes it possible to study texts thoroughly, deducing trends inherent in a separate text, the individual style of the author, the historical and literary era, etc.

Here we illustrate the study of linguistic manifestations of corporeality with examples of literary texts of English modernism and postmodernism, which involves considering artistic corporeality as a linguopoetological category, implemented using multi-level linguistic means in the fabric of a literary text, which is carried out in the direction of a cognitive-semiotic approach.

Key words: textual category, literary text, text interpretation, cognitive-poetic analysis, cognitive semiotics, construal, code, narrative.

Постановка проблеми. В умовах надшвидких процесів інформатизації і технологізації суспільства головною метою сучасного освіт-

нього процесу стає розширення і поглиблення інтелектуальних здібностей особистості, розвиток її критичного мислення і творчих здібностей,

мотивація і підготовка індивіда до самостійної обробки інформаційних потоків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Досягнення таких цілей є можливим саме із залученням до освітнього процесу активних методів навчання [2], що передбачають більш глибоке залучення студентів і дослідників до процесу вивчення лінгвістичних явищ і вимагає більш глибокого і вичерпного розуміння.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування застосування одного з найновітніших методів аналізу художнього тексту – когнітивно-поетологічного і когнітивно-семіотичного – серед прийомів активного навчання інтерпретації художнього тексту, і іншомовного, зокрема, студентів мовних спеціальностей вищого навчального закладу.

Оскільки йдеться про навчальний процес фахового напрямку, акцент ставиться на дослідницький складовий, яка може залучатись до інтерпретації художнього тексту, для чого пропонуємо трактувати художній текст як такий, що актуалізує певну лінгвопоетологічну категорію, яка набуває складний і багатоаспектний характер маніфестації на рівних рівнях текстової структури та концептуальному плані текстової семантики.

Зокрема як такі категорії можуть слугувати категорія тілесності, парадоксальності, інтермедіальності тощо. При цьому названі та інші подібні категорії художнього тексту носять певним чином універсальний характер, проявляючись в художньому тексті, але отримуючи специфічне відбиття і переломлення в кожному з обраних для аналізу текстів.

Розглянемо на прикладі категорії тілесності, яка вивчається в рамках когнітивно-семіотичного підходу когнітивно-поетологічного аналізу, яким чином інтерпретація художнього тексту в дидактичних цілях може відбуватись крізь призму вивчення складних текстових категорій, що дає можливість досліджувати тексти наскрізно, виводячи тенденції, притаманні для окремого тексту, індивідуального стилю автора, літературної епохи тощо.

Ілюструємо тут дослідження лінгвальних виявів тілесності прикладами художніх текстів англійського модернізму й постмодернізму, що передбачає розгляд художньої тілесності як лінгвопоетологічної категорії, реалізованої за допомогою різнорівневих мовних засобів в тканині художнього тексту, що здійснюється в руслі когнітивно-семіотичного підходу.

Виклад основного матеріалу. Для початку треба зупинитись на тому як пропонуємо розгля-

дати текстову (лінгвопоетологічну) категорію. Проілюструємо це, зокрема, та прикладі обраної категорії – *художньої тілесності*, що визначаємо як лінгвопоетологічну категорію – продукт пізнання і художнього осмислення тілесного досвіду людини в діалектичній єдності його соматико-фізіологічного, духовного (психічного) і ментального аспектів, яка формується в результаті естетично спрямованої діяльності письменника як представника певної епохи й актуалізується в художньому тексті за допомогою сукупності словесних і словесно-образних засобів та наративно-семіотичних прийомів.

До тілесності застосовується подвійне, логіко-філософське та когнітивно-семантичне тлумачення категорії, яке поєднує її розуміння як денотативно-референційного явища, що у переломленні до художнього тексту розглядається як певна сутність, що формується, має план змісту і план вираження і функціонує у його складі, та процесу категоризації дійсності.

Пропонуючи в роботі інтегративний погляд на текст як складний знак і тілесність як багатоаспектне явище, що набуває багатовимірного текстового кодування, ми запроваджуємо комплексний когнітивно-семіотичний підхід до художньої тілесності, що поєднує здобутки семіотики, когнітивно-поетологічних та когнітивно-наративних студій, надаючи можливість поглибленого аналізу текстових смислів і специфіки текстового кодування тілесності у взаємозв'язку її ментальних образних репрезентацій і лінгвального відображення в художньому тексті.

У термінах когнітивно-семіотичного підходу художній текст постає багаторівневим утворенням, що інтегрує лінгвальні і когнітивні структури, де лінгвальний рівень інтегрує вербальний (словесний) і наративні коди. Тоді як складниками словесного коду виступають мовні одиниці в їх денотативній і конотативній функціях, наративні коди [1] як ізотопічні послідовності мовних одиниць, формуються наративними патернами – оповідними схемами, що характеризуються системністю та відтворюваністю в тканині тексту.

Взаємопов'язаність двох видів кодів у художньому тексті ґрунтується на тому, що денотативні і конотативні мовні засоби відтворення тілесності як феномену навколишньої дійсності, уявлення про яке за допомогою наративних кодів отримує в тексті оповідне розгортання, що виражається як підпорядкованість подій і дій, у тому числі і ментальних, єдиному часопросторовому образу або сюжету.

Лінгвальні аспекти художнього тексту в єдності вербального і наративних кодів корелюють з його когнітивним виміром, створюючи цілісний когнітивно-семіотичний простір художнього тексту як семіотичного, семантичного і концептуального цілого.

Ґрунтуючись на такому розумінні художнього тексту та беручи до уваги специфіку когнітивно-семіотичного підходу, який фокусується на поєднанні знакових і когнітивних структур із явищами предметного світу, з огляду на триаду «зовнішній світ – мислення – знакова система» семіозис тілесності в художньому тексті представлено у вигляді схеми (рис. 1).

Тілесність як лінгвопоеетологічна категорія є продуктом не лише пізнання, але й інтерпретації тілесного досвіду людини, що актуалізується в художньому тексті у двох площинах – площині смислів (когнітивний вимір) та площині (мовних) знаків (семіотичний вимір), взаємодія яких забезпечує узагальнення прототипних уявлень про тіло та тілесність і його переломлення в семіотико-оповідних властивостях конкретного художнього тексту (рис. 2).

У своєму когнітивному вимірі категорія художньої тілесності спирається на опредметнене уявлення про тіло та тілесний досвід людини

в діалектичній єдності базових категоріальних ознак: соматико-фізіологічних, сенсорно-чуттєвих, психо-емоційних і ментальних, відповідно інтегруючи чотири взаємопов'язаних тематичних домени – СОМАТИКА І ФІЗІОЛОГІЯ, СЕНСОРИКА, ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ, РОЗУМОВА ДІЯЛЬНІСТЬ. Серед чотирьох доменів базовими є СОМАТИКА І ФІЗІОЛОГІЯ та СЕНСОРИКА, похідними – ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ та РОЗУМОВА ДІЯЛЬНІСТЬ.

Тілесність як художнє явище формується в тексті як складній кодовій системі за допомогою сукупності лінгвальних засобів і може бути реконструйованою на їх основі. **Семіотичний** вимір художньої тілесності складають дві його площини – **вербальна** (словесний код) і **наративна** (наративні коди), що інтегрують різнорівневі мовні засоби та композиційно-оповідні прийоми, які слугують текстовими сигналами виявів цієї категорії.

За типом номінації складники словесного коду художнього тексту поділяються на денотативні та конотативні. До першої групи належать номінації тілесності як соматико-фізіологічної єдності (*For a brief few second she registered the warm tones of the two indolent female figures ... brown and gold hair and regular features; level-eyed, rather wide*

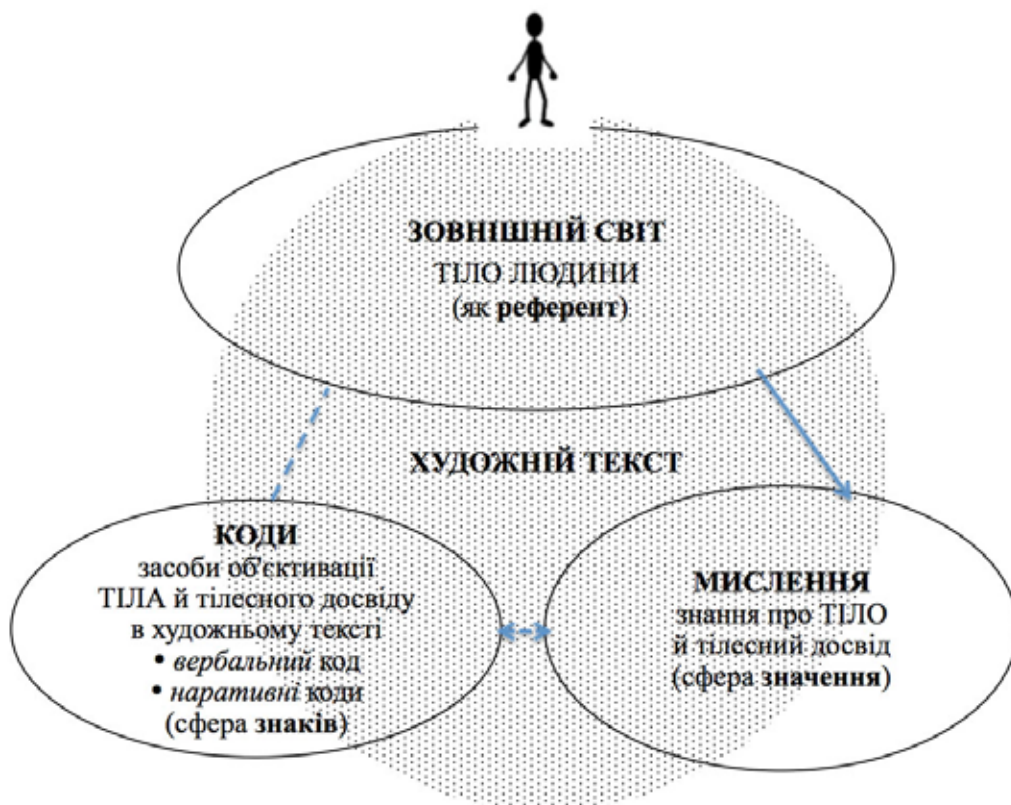

Рис. 1. Складники процесу семіозису тілесності в художньому тексті

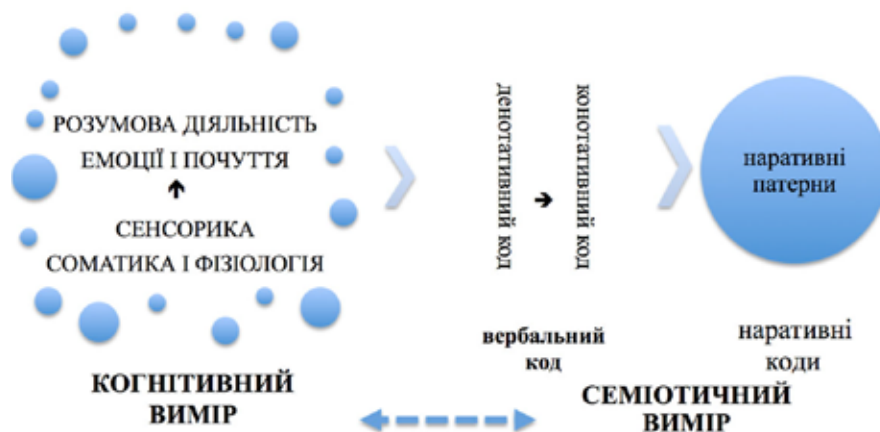

Рис. 2 Прототипна модель художньої тілесності як лінгвопоеетологічної категорії

eyes, and barefooted [8, с. 3]. До другої – словесна образність, де тіло виступає як об’єкт образного переосмислення (*“Fine pair of knockers, wouldn’t you say? ... I would call them ...twin domes of her body’s temple”* [11, с. 178] або як джерело образної концептуалізації (*“... the house ... resembled the torso of a man rearing up, while his arms still lay spread upon the ground of either side. When I walked towards the steps, it was as if I were about to enter a human body”* [3, с. 3]. Ця група включає також художню символіку – власне символи або символізовану образність на позначення тіла або тілесних явищ (*“Twisted shells with red lips like unicorn’s horns ornamented the mantelpiece ...”* [12, с. 9]. Оскільки позначення тілесних явищ представлені в текстовій тканині художньої прози у трьох іпостасях – як складники світу речей, світу образів і світу символів, кожен із складників словесного коду надбудовується один над одним (образний код є опосередкованим денотативним і символічним кодами).

Наративна площина представлена композиційно-оповідними прийомами, що утворюють наративні коди художнього тексту, формуючи *нарративні патерни* – оповідні схеми, які характеризуються відтворюваністю та системністю і є засобом реалізації ознак тіла через дії і події, що відбуваються з тілом чи стосовно нього або характеризують його певним чином.

Лінгвопоеетологічна категорія тілесності англomовних художніх текстів модернізму та постмодернізму актуалізується шляхом формування та/або розгортання охудожненого тіла як конструкту, де термін “конструкт” розуміємо як теоретико-інтерпретативний – схематичну ідею про певне явище, результат інтелектуального або логічного моделювання, який виводиться гіпотетично або утворюється на основі емпірично спостережуваних

ознак подій чи об’єктів і відображає системні зв’язки між їх складовими і відносини між ними.

Охудожнене тіло трактуємо як конструкт, що інкорпорує його лінгвокогнітивний, наративний та вербальний рівні. Зв’язок наративного вияву образної категорії з вербальним забезпечується їх спільною семіотичною природою: у той час як тканина тексту містить вербальні (денотативні та/чи конотативні, образно-символічні) вказівки на присутність тілесних об’єктів, наративні вияви охудожненого тіла як *конструкта* сприяють лінійному розгортанню словесних маніфестацій тілесності та / чи спрямовують опис, якого дістає тіло в наративній структурі художнього тексту.

Наративні вияви пов’язані з лінгвокогнітивними їх зв’язками з концептуальним простором тексту за посередництва концептів, що виступають у ролі концептосфери-джерела або мети в процесі образної концептуалізації тіла в художньому тексті. Іншими словами, кожен з варіантів охудожненого тіла з опорою на вербальні маркери тілесності активує певні тематичні домени тілесності як конструкта, що забезпечує взаємозв’язок рівнів.

Для виконання дослідницької складової інтерпретації художнього тексту крізь призму подібних складних категорій обґрунтовано застосування і визначено етапи когнітивно-семіотичного аналізу тілесності в художніх текстах англійських модерністів та постмодерністів, процедуру якого розроблено, виходячи з розуміння категорії, що представлена у двох вимірах – когнітивному і семіотичному (у його вербальному і наративному виявах). Першим етапом дослідження виступила ідентифікація текстових сигналів тілесності в художньому тексті, другим – реконструкція образно-символічного виміру, а третім – реконструкція його наративно-семіотичної площини.

Перший етап аналізу тілесності як лінгвопотологічної категорії передбачає **відбір** з лексикографічних джерел, **систематизацію та опис мовних засобів** первинного та вторинного означення, що об'єктивують в англійській мові найбільш значущі деталі «людини тілесної» в єдності її соматико-фізіологічних, кінетичних, перцептивних, психо-емоційних і ментальних аспектів та на подальших етапах дослідження розглядаються як текстові сигнали тілесності.

Ключові вербальні маркери категорії «тілесність» є:

- **corporality** «тілесність» (з варіантами *corporeality, corporeity*), *embodiment* «втілення / втіленість» та *carnality* «тілесність, чуттєвість», до яких додаються лексеми, що складають її синонімічний ряд: *fleshliness, carnality, sensitivity, sensibility, sensitiveness, sensuality, sexuality, libido, lustfulness, voluptuousness, lechery, prurience* [6];

- **body** «тіло» як лексема, найбільш загальна за семантикою і найчастіше за вжитком (з показником 327 за даними словника частотності англійської мови [7]), що є «ядром» категорії, відповідаючи її онтологічному підґрунтю, а також

- складові її синонімічного ряду: *build, figure, flesh, form, frame, physique, shape, torso, trunk, cadaver, carcass, corpse, dead body, relics, remains, stiff* [6];

- її похідні: *bodiless, bodies, bodily, embody, embodiment, body (v), body-built, body-line, body-centered, bodyguard, bodywork, body cavity, body fluid, body cell, body check, body clothes, body heat, body image* [13], в семантиці актуалізовано семи “належність тілу” або “схожий до тіла”, “характерний”;

- структурні та семантичні похідні від лексем – членів синонімічних рядів зазначених мовних одиниць із семами: “соматико-фізіологічний”: *anatomical, bodily, carnal, corporal, corporeal, fleshly, material, mortal, physical, somatic*; “чутливий, сенсорний”: *sensory (adj.), sensitive, sensorimotor, perceptive, susceptible*, а також “чуттєвий, сексуальний”: *carnal, fleshly, erotic, erogenous, lecherous, lascivious, lewd, libidinous, lustful, licentious, salacious, sensual, sensuous, sexual, voluptuous, sensory* [6];

- дієслова, що позначають процес набуття тілесних ознак – отілеснення, втілення тощо, серед яких *embody, incarnate, incorporate, corporize, carnalize, carnify* [6].

У цілому, сукупність мовних (лексичних, фразеологічних, синтаксичних та ін.) сигналів тілесності в англійських художніх текстах модернізму і постмодернізму таксономізовано за тематичним

критерієм – належністю до таких лексико-семантичних груп:

- «Соматика і фізіологія», яка представлена двома групами лексики:

- «Людина тілесна (зовнішня)», що включає «Частини тіла» (*head, neck, trunk, thorax, chest, breast, abdomen, dorsum, back, pelvis, arms, hands, fingers, legs, feet, toes, buttocks, thighs, elbow, shin, heel, wrist, face*), «Обличчя та його частини» (*face, nose, forehead, eyes, eyebrows, lips, tongue, beard, chin, cheek, eyelid, eye-lashes*), «Отвори тіла» (*nose-trils, mouth, cavity, eye socket, auricle, anus*), «Лінії тіла та інородні соматичні об'єкти» (*waist, loins, wrinkles, scar, dimples, acne, freckles, armpits, mole, birth mark, rash*);

- «Людина тілесна (внутрішня будова і функціонування)», що включає “Органи і їх системи” (*organs, entrails, viscera, cardiovascular system: heart, blood vessels, coronary vessels, veins, capillaries, arteries, aorta, blood, plasma, blood circulation, digestive system: mouth, teeth, salivary glands, stomach, intestine, liver, gastrointestinal tract, pharynx, spleen, pancreas, gallbladder, appendix, etc.*), “Клітинний рівень тіла” (*gene, mitosis, neurons, DNA, cell, erythrocytes, lymphocytes, leukocytes, etc.*), “Фізіологічні рідини і речовини” (*blood, plasma, lymph, synovial liquid, phlegm, mucus, bile, sweat, tears, urine, saliva, semen, gastric juice, breast milk, hormone, adrenaline, amino*), “Фізіологічні стани і процеси” – нормативні (*metabolism, homeostasis, peristalsis, perspiration, secretion, sleep, hunger, thirst, breathing, digestion, copulate, pregnancy, ovulation*) та патологічні (*disease, immunodeficiency, pathology, illness, lethargy, agony, swelling, indigestion, insomnia, inflammation, tumour, metastasis, cancer, leukemia, flu, pneumonia, fever, pain, bruise, etc.*), “Фізіологічні етапи онтогенезу” (*embryo, fetus, puberty, baby, oldness, old age, life, death*);

- “Зовнішні ознаки тіла і тілесна поведінка”, компоненти якої характеризують за параметрами “розмір”, “вага” (*corpulence, corpulent, fatness, fat, fattish, obesity, obese, plump, stout, tall, slim*), віковими (*young, old*), національно-расовими (*Europeoid, coultured, Greek profile, Roman nose*), естетичними (*tanned, pale, complexion, handsome, beautiful*), гендерними ознаками (*manlike, masculine, female, womanish, womanly, womanlike, feminine, sex, gay, lesbian, homosexual, heterosexual*), “тілесними” діями (*smile, frown, kiss, mimics, gesture*);

- “Сенсорика тіла, органи чуття” (*touch, palpate, stroke, sight, vision, olfaction, hearing, taste, sweet, bitter*);

Відібрані сигнали тілесності виконують функцію ідентифікації текстових фрагментів, в яких актуалізовано категорію художньої тілесності, і застосовуються для встановлення образно-символічних виявів тілесності як мовні відповідники концептосфер джерела і мети концептуальних тропів, а також під час реконструкції наративних патернів, які визначають типи і вектори трансформацій тілесності в художній семантиці.

Другим етапом дослідження лінгвопоетологічної категорії є окреслення її образно-символічного площини шляхом реконструкції концептуальних тропів, що вказують на те, як образ об'єктивує у словесних формах знання про тіло людини і її тілесний досвід.

Реконструкція концептуальних тропів, що буде продемонстровано на прикладі уривку з роману П. Акройда "London: The Biography": *Here might be found the 'heart of London' beating warm. [...] The byways of the city resemble thin veins and its parks are like lungs* [4, с. 2–3], здійснюється відповідно до наведеного нижче алгоритму за такими кроками:

1) **ідентифікація словесних образних засобів**, що включають номінації тіла і тілесності (напр., *heart, beating, veins, lungs*), та виокремлення фрагментів художнього тексту, де вони виступають сигналами тілесності;

2) виявлення **співвідношення (порівняння, контрастування тощо) між об'єктами**, що суположуються, між якими спостерігається іконічний принцип відстані, де порівняння, зокрема, виражається шляхом застосування відповідного стилістичного прийому, що на рівні синтаксису виражається сполучниками **like** (*its parks are like lungs*), **as** (*London as a human body*), **as if** (*stones and cobbles ... look as if they are bleeding*), а також застосування лексеми **resemble** із семантикою порівняння (*byways of the city resemble thin veins*).

3) **визначення концептосфер джерела і мети образної концептуалізації** – тобто того, що описується (CITY / MICTO) і *крізь призму чого* описується (HUMAN BODY / ТІЛО ЛЮДИНИ), на основі мовних одиниць (відповідно, *London, byways, parks* та *veins, heart, heart*), які вербалізують концепти;

4) **типологізація образів тілесності за типом когнітивної операції**, що лежить в основі його формування: аналогії (*byways...resemble veins, parks... like lungs*), асоціацій або логічних зв'язків (*her fear made her heart beat increase*), контрасту (*bitter sweetness, pleasure close to pain, frozen cheek burned me*), характеристичності / специфікації [10] (*ruined body, deformed body*) тощо;

5) **систематизація результатів** шляхом окреслення діапазону (один референт – декілька корелятивів) та обсягу (один корелятив – декілька референтів) концептуальних метафор [9, с. 79–80] з метою визначення сукупності референтів тілесності як об'єктів переосмислення;

6) проведення **кількісного аналізу** для визначення образних пріоритетів тексту, когнітивного стилю письменника, літературно-художнього напрямку (модернізму чи постмодернізму) в ракурсі візії тілесності.

Третім етапом дослідження художньої тілесності є **реконструкція її наративних виявів**, що стосуються специфіки розгортання оповіді про тіло й тілесний досвід персонажів аналізованих творів за допомогою **наративних патернів** – оповідних схем, дотичних до тіла чи його ознак.

Алгоритм реконструкції наративних патернів включає такі кроки:

1) **ідентифікація наративних сигналів дієслівного та/чи ад'єктивного типу**, що позначають, відповідно, тілесні дії або події, що відбуваються з тілом (*kiss breast, body melts, body burns, touch skin, smell sweet, feel agony*), або виражають ознаки чи стани тіла (*wounded in the arm, badly bruised, bare feet, naked body, dissolved body, pierced heart, broken heart*);

2) **класифікація виділених наративних сигналів за їх семантикою** відповідно до типології охудожненого тіла в художніх текстах модернізму й постмодернізму, що включають сенсорно-чуттєве тіло (*taste sweet, feel pain, suffer headache, tremble with cold*), еротизоване тіло (*lie naked, lick lips, kiss breast*) та соціалізоване тіло (*bodies communicate, stigma burnt on flesh, people without faces, skeleton of social habit*);

3) **виділення наративних патернів** – оповідних схем, що можуть позначати **вектор** трансформації тілесності, серед яких «erotизація», «соціалізація», «чуттєвість», з опозиціями всередині кожної за параметром «природність» / «неприродність» («патологізація», «психологізація», «штучність», «перверсивність» тощо), і **тип** трансформацій тілесності, що характеризує зміни за ступенем їх інтенсивності, серед яких «модифікація», «девіація», «деформація», «деструкція»;

4) **систематизація результатів**, отриманих у ході реконструкції наративних патернів та проведення підрахунків для визначення наративних пріоритетів тексту, стилю письменника, літературно-художнього напрямку в ракурсі візії тілесності.

Такі етапи, містять ілюстрації вже здійсненого аналізу на матеріалі творів англійського модер-

нізму й постмодернізму, викладених в монографії [1] що складають комплексний когнітивно-пое-тологічний аналіз із елементами семіотичного, обґрунтовує зміст дослідження текстових категорій, серед яких може бути, зокрема, і більш абстрактні явища як психологізм, парадоксальність, інтермедіальність, емоційність та інші.

Висновки. Такий тип багатокомпонентного аналізу забезпечує поглиблений погляд на особливості художньої текстової семантики в дослідницьких цілях. До того ж, продемонстрований тип аналізу може успішно включатись до

лінгвопоестологічної інтерпретації художнього тексту, що вивчають студенти старших курсів мовних спеціальностей на заняттях з іноземної мови як частина дослідницької складової, а також включатись до підготовки семінарських занять з літератури за методом активного навчання, що в цілому підкріплює перспективність залучення проаналізованого підходу до навчального процесу фахового напрямку у вищій школі, а також до наукових досліджень художнього тексту лінгвістичними методами в міждисциплінарному контексті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Галуцьких І. А. Тілесність в художній прозі англійського модернізму й постмодернізму (когнітивно-семіотичні студії): монографія. Запоріжжя: Кругозір, 2016. 628 с.
2. Дяченко-Богун М. Активні методи навчання у вищому навчальному закладі. *Витоки педагогічної майстерності*. 2014. Випуск 14. С. 74–79.
3. Ackroyd P. The House of Doctor Dee. London: Penguin, 1994. 288 p.
4. Ackroyd P. London. A Biography. London: Anchor, 2003. 848 p.
5. Prosser M. Student Learning and the Experience of Teaching / M. Prosser, K. Trigwell. *HERDSA Review of Higher Education*. 2017. No 4. P. 5–27.
6. Collins Concise Thesaurus / ed. A. Holmes, M. O'Neil, I. Brookes, E. Summers. Glasgow: Harper Collins, 1997.
7. Dictionary of Frequency of the English language. URL: www.wordfrequency.info/ (дата звернення: 27.12.2022).
8. Fowles J. The Ebony Tower. London: Back Bay Books, 1999. 313 p.
9. Kövecses Z. Metaphor: A Practical Introduction. Oxford: Oxford University Press, 2002. 376 p.
10. Langacker R. W. Concept, image, and symbol: The cognitive basis of grammar. Berlin and New York: Mouton de Gruyter, 1990. 408 p.
11. Lodge D. Thinks. London: Penguin books, 2002. 352 p.
12. Woolf V. Voyage Out. New York: CreateSpace, 2011. 346 p.
13. Webster's Third New International Dictionary of the English Language (Unabridged) / ed. Ph. Gove. Cologne: Konemann, 1993.